

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Những Vị Chân Tu Bị Cộng-Sản Bức Hại** của HCA. Hội chân thành cảm tạ giả. Kính mời. **Trân trọng.**

NHỮNG VỊ CHÂN TU BỊ CỘNG-SẢN BỨC HẠI

Đảng Cộng-Sản Việt-Nam không chấp nhận bất cứ đoàn thể, tổ chức, cá nhân nào ngoài đảng tập hợp được đông đảo quần chúng vì sợ sự độc quyền cai trị của họ lâm nguy.

Vì vậy, không lạ gì việc họ đã tiêu diệt các đảng phái chính trị khác như Việt-Nam Quốc-Đảng, Đại-Việt...hay các tổ chức xã hội như hướng đạo, ái hữu...

Các tôn giáo cũng không thoát khỏi sự truy bức, ám hại của Cộng-Sản: Phật-Giáo, Thiên-Chúa Giáo, Tin-Lành, Cao-Đài, Hoà-Hảo...Giáo-Hội Phật-Giáo Thống-Nhất có trước 1975 đã bị Cộng-Sản đàn áp qua các việc phá chùa, bắt tăng; từ khi chúng chiếm được cả nước; và từ năm 1981 chúng đã lập ra Giáo-Hội Phật-Giáo Quốc-Doanh nằm trong tổ chức ngoại vi của đảng Cộng-Sản là Mặt Trận Tổ Quốc. Về Giáo-Hội Công-Giáo, do có hậu thuẫn của Vatican, họ không thể xoá bỏ được giáo hội này, nhưng đã cầm tù Đức Hồng-Y Nguyễn Văn Thuận, linh mục Nguyễn Văn Lý...giết chết giám mục Nguyễn Kim Điền, và tịch thu tài sản của Giáo-Hội. Chúng còn giành quyền chuẩn y việc thụ phong linh mục.

Họ cũng đàn áp các đạo Tin-Lành, Cao-Đài, Hoà-Hảo...và lập ra các giáo hội quốc doanh giống như bên Phật-Giáo.

Trong bài này, xin nhắc lại trường hợp bốn vị chân tu của các tôn giáo khác nhau đã bị Cộng-Sản thủ tiêu từ khi đảng này xuất hiện.

Linh mục Phanxicô Trương Bửu Diệp

Linh mục Trương Bửu Diệp, sinh ngày 1/1/1897, được cha Giuse Som rửa tội ngày 2/2/1987 tại họ đạo Côn-Phước, làng Tân-Đức (nay thuộc ấp Mỹ-Lợi, xã Mỹ-An, huyện Chợ-Mới, tỉnh An-Giang). Thân phụ Ngài là ông Micae Trương Văn Định (1860-1935), thân mẫu Ngài là bà Lucia Lê Thi Thành. Gia đình Ngài sống tại họ đạo Côn-Phước.

Năm 1894, lúc Ngài lên 7 tuổi thì mẹ mất. Gia đình Ngài dời lên Battambang (Cao-Miên), cha Ngài sinh sống bằng nghề thợ mộc. Tại đây, thân phụ Ngài tục huyền với bà Maria Nguyễn Thị Phước, quê quán ở họ đạo Mỹ-Luông, Chợ-Mới, An-Giang. Kế mẫu đã sinh cho Ngài người em gái tên là Trương Thị Thìn (1913), đã qua đời tại Cà-Mau.

Năm 1909, Cha Pheeroo Lê Huỳnh Tiên cho Ngài vào tiểu chủng viện Cù Lao Giêng thuộc xã Tân-Mỹ, Chợ-Mới, An-Giang. Mãn tiểu chủng viện, Ngài lên đại chủng viện Nam-Vang, Cao-Miên (lúc đó các họ đạo khu vực đồng bằng sông Cửu-Long trực thuộc giáo phận Pnom Penh (Cao-Miên)).

Năm 1924, sau thời gian tu học, Ngài được thụ phong linh mục tại Nam-Vang. Thời đức Cha Valentin Herrgott, lễ thụ phong và mở tay được tổ chức tại nhà cô ruột là bà Sáu Nhiều, tại họ đạo Côn-Phước.

Tháng 3/1930, Ngài về nhậm họ đạo Tắc-Sậy. trong những năm làm cha sở, Ngài liên hệ, giúp đỡ và thành lập nhiều họ đạo tại các vùng phụ cận như: Bà-Đốc, An-Hải, Đầu-Sáu, Chủ-Chi, Khúc-Tréo, Đồng-Gò, Rạch-Rắn.

Từ năm 1946, chiến tranh loạn lạc, bà con nhân dân di tản. Cha bề trên địa phận Trần Minh Ký ở Bạc-Liêu và cả người Pháp cũng

gọi Ngài lánh mặt chờ khi nào tình hình yên ổn hãy trở về nhưng Ngài trả lời: “Tôi sống giữa đoàn chiên và nếu có chết cũng chết giữa đàn chiên. Tôi không đi đâu hết”.

Ngày 12/3/1946, Ngài bị một nhóm người võ trang bắt đi với trên 70 giáo dân họ đạo Tắc-Sậy và nhốt chung với bọn đạo trong lùm lúa của ông giáo sự tại Cây-Gừa. Ngài đã chết thay thế cho giáo dân khi đang thi hành nhiệm vụ một chủ chăn. Vụ sát hại linh mục Trương Bửu Diệp có người cho là do lực lượng Hoà-Hảo, hay là hai tên Nhật theo Hoà-Hảo; nhưng do Việt-Minh gây ra có vẻ hợp lý nhất.

Xác của Ngài được vớt lên từ cái ao nhà ông giáo Sự. với vết chém.sau gáy, ngang mang tai và thân hình trần trụi như chúa Giêsu trên thập giá. Thi hài Ngài được chôn cất trong phòng Thánh nhà thờ Khúc-Tréo.

Năm 1969, hài cốt Ngài được di dời về nhà thờ Tắc-Sậy, là nhiệm sở nơi Ngài làm chủ chăn suốt 16 năm. Ngôi nhà mồ của Ngài được trùng tu và khánh thành ngày 4/6/1989.

Đức Thầy Huỳnh Phú Sổ

Đức Thầy Huỳnh Phú Sổ sanh năm 1920 tại làng Hoà-Hảo, trong tỉnh An-Giang. Đức thầy là con trai của một gia đình trung nông khá giả. Ngay từ khi sanh ra, thân thể ông rất yếu đuối bệnh hoạn. Ông không thể đến trường thường xuyên như những đứa trẻ khác trong làng.

Vào khoảng năm 1935, cha ông gửi ông lên Núi-Cấm trong vùng Bảy-Núi để theo học với một vị ẩn sĩ. Đến năm 1939, ông quay trở về quê sau khi vị thầy của ông qua đời. Người dân trong làng quan sát thấy khi ông trở về làng thì ông không còn bệnh hoạn gì cả. Người ta cũng chứng kiến rằng, lúc này, ông có khả năng nói, hàng năm bảy giờ, một cách trôi chảy tự nhiên với khả năng biện tài về sự vi tế của giáo lý đạo Phật. Sau khi chứng kiến sự kỳ diệu lạ lùng này, những người theo thầy đã tự nguyện trở thành những đệ tử đầu tiên của đức thầy.

Giáo thuyết đã được đơn giản hoá của đức thầy được lập ra nhằm lôi cuốn đa số dân nghèo và nông dân. Bên cạnh đó, đức thầy cũng đơn giản hoá những nghi lễ rườm rà trong các chùa viện. Chính vì vậy mà chỉ một tháng sau đó, đức thầy đã có hàng trăm ngàn tín đồ. Vài năm sau đó, số tín đồ đã lên đến hàng mấy triệu người.

Vào năm 1947, đức thầy đi họp với Việt-Minh để bàn luận về sự hợp tác giữa lực lượng Hoà-Hảo và Việt-Minh trong việc đánh thực dân Pháp, nhưng ngài mất tích kể từ lúc đó. Chỉ trong thời gian tám năm ngắn ngủi kể từ năm 1939 đến năm 1947, đức thầy đã sáng lập và làm lớn mạnh Phật-Giáo Hoà-Hảo, một trong những tôn giáo chính ở Việt-Nam.

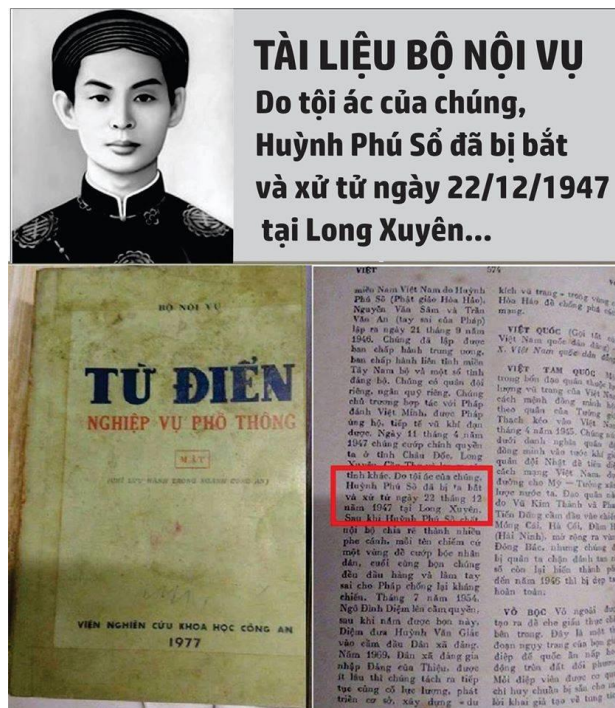

Sau này, theo một số nhân chứng tiết lộ, Đức Thầy bị Việt-Minh kết án phản bội và xử tử với sự chấp thuận của tướng Nguyễn Bình, tư lệnh quân sự của Việt-Minh tại miền Nam.

Vào năm 2000, bác sĩ Trần Nguơn Phiêu đã tiết lộ trong một bài báo rằng: “Có hai sử liệu hiện được lưu trữ tại Thư Viện Quốc Gia Pháp ở Paris, cụ thể như sau:

1- Quyết-Định đề ngày 28-4-1947 của Ủy-Ban Hành-Chánh Nam-Bộ, do Phó Chủ Tịch Phạm Ngọc Thuần ký: Cách chức Ủy Viên Đặc Biệt và truy tố Đức Thầy Huỳnh Phú Sổ về tội phản bội.

2 – Thông-Cáo ngày 20-5-1947 của Ủy-Ban Hành-Chánh Nam-Bộ cho biết, một phiên tòa đặc biệt được thành lập ngày 25-4-1947, đã lên án tử hình và cho hay đã xử tử Đức Thầy Huỳnh Phú Sổ.

Mặt khác, Cộng-Sản Việt-Nam xác nhận đã xử tử Đức Thầy Huỳnh Phú Sổ ngày 22-12-1947.

FB Duy Nhat: Tài liệu mật (lưu hành nội bộ của công an Việt-Cộng) tiết lộ chính Việt-Cộng đã giết đức Huỳnh Phú Sổ, Giáo-Chủ Phật-Giáo Hoà-Hảo. Cho nên, người ta không lấy gì ngạc nhiên là tại sao tín đồ Phật-Giáo Hoà-Hảo có mối căm thù truyền kiếp với Việt-Cộng.

Trích tài liệu Việt-Cộng:

"... Do tội ác của chúng, Huỳnh Phú Sổ đã bị ta bắt và xử tử ngày 22 tháng 12 năm 1947 tại Long-Xuyên..."

(Ngưng trích).

Tổ Sư Minh Đăng Quang

Thê danh của Tổ Sư là **Nguyễn Thành Đạt**, tự **Lý Huờn**, sinh lúc 10 giờ đêm, ngày 26 tháng 9 năm Quý Hợi (tức 4 tây tháng 11 năm 1923) tại làng Phú-Hậu, tổng Bình-Phú, quận Tam-Bình (nay thuộc huyện Tam-Bình) tỉnh Vĩnh-Long; là con út trong một

gia đình có năm người con. Song thân của Sư là ông Nguyễn Tôn Hiếu và bà Phạm Thị Ty.

Mười tháng, sau khi sinh ra Sư, ngày 25 tháng Bảy năm Giáp Tý (1924), mẹ lâm bệnh nặng và qua đời, hưởng dương 32 tuổi^[2]. Từ đó, Sư được phụ thân và mẹ kế Hà Thị Song nuôi dưỡng cho đến lúc trưởng thành.

Có tiếng thông minh, lại chăm chỉ, việc học hành của Sư mỗi năm mỗi tiến phát. Ngoài giờ học tập ở trường, giúp việc nhà, Sư còn tìm tòi học hỏi về Tam-Giáo. Năm 15 tuổi, Sư xin phép cha qua Nam-Vang để tầm sư học đạo. Tại đây, Sư thụ giáo với một tu sĩ người Khmer lai Việt để nghiên cứu kinh tạng và đường lối y bát chân truyền của Phật-Tăng xưa^[3].

Khoảng 3 năm sau, cuối năm 1941, Sư về lại Sài-Gòn, vâng lời cha lập gia đình năm 1942. Tuy nhiên, chỉ một năm sau, thì vợ (tên Kim Huê, người Chợ-Lớn, không rõ họ) và con nhỏ của Sư đều lâm bệnh rồi lần lượt qua đời.

Cám cảnh vô thường, Sư quyết chí đi tu. Đầu tiên, Sư đến Hà-Tiên định lần qua Phú-Quốc, rồi sau đó sẽ đi nước ngoài học đạo. Nhưng khi vừa đến nơi thì đã trễ tàu, Sư ra đầu gành bãi biển Mũi-Nai (Hà-Tiên) ngồi tham thiền 7 ngày đêm. Trước cảnh trời nước bao la biến đổi khôn lường, cộng với nỗi đau riêng (mẹ và vợ con đều mất sớm)...vào một buổi chiều, Sư ngộ được lý vô thường, vô ngã, khổ vui của cuộc đời,...và ngộ được lý pháp "thuyền Bát-Nhã"^[4] ngược dòng đời cứu độ chúng sinh".

Sau khi ngộ đạo, Sư lên vùng Thất-Sơn (An-Giang) để tiếp tục tu tập^[5]. Ít lâu sau, chiến tranh lan tới vùng núi rừng Thất-Sơn, phá tan cảnh yên tĩnh thường có. Trong bối cảnh ấy, Sư gặp được một nam tín đồ và theo vị này về trú ở Linh-Bửu Tự, thuộc làng Phú-Mỹ, tỉnh Mỹ-Tho. Nơi đây, suốt ba năm (1944 - 1947), thường

thì buổi sáng Sư đi khát thực, đến trưa thì thọ trai, buổi chiều giáo hoá, buổi tối tham thiền nhập định, nêu gương về đời sống phạm hạnh thanh tịnh, y theo truyền thống của Phật-Tăng thời chính pháp ^[1].

Đầu năm 1947, Sư rời chùa để đi giáo hoá khắp Nam-Bộ, và các vùng miền khác như Tây-Ninh, Bình-Dương, Bà-Rịa, Vũng-Tàu, v.v... Sau 8 năm tiếp độ tăng chúng, vào ngày 01 tháng 2 năm Giáp-Ngọ (1954), Sư rời Tịnh-Xá Ngọc-Quang đi với một vị sư già và một chú tiểu qua Tịnh-Xá Ngọc-Viên (Vĩnh-Long), rồi qua tiếp Cần-Thơ. Nhưng khi đến Cái-Vồn (Bình-Minh, Vĩnh-Long) thì Sư bị một số người bắt đi thất tung cho đến nay ^[3].

Vào thời điểm Tổ-Sư Minh Đăng Quang bị bắt đi, người ta không rõ nhóm người bắt cóc Ngài thuộc lực lượng chính trị hay giáo phái nào, vì lúc đó tình hình Việt-Nam đang ở trong tình trạng tranh tối, tranh sáng: mỗi lực lượng hùng cứ ở một nơi. Do Ngài mất tích ở Cái-Vồn nên có người suy luận là lực lượng của Giáo Phái Hoà-Hảo đã bắt Ngài, nhưng cũng có thể thủ phạm là Việt-Minh, vì chúng chủ trương loại những tổ chức nào khác với đảng Cộng-Sản.

Ông Đạo Dừa

Ông tên Nguyễn Thành Nam, sanh năm 1910, con một ông chánh tổng ở Bến-Tre, nhà giàu có tiếng. Năm 18 tuổi, ông đi du học bảy năm bên Pháp có bằng Kỹ-Sư Canh-Nông, nhưng ông không làm việc cho Pháp, ông chống Pháp. Ông lấy vợ sanh con, rồi ông đi tu, tự chế ra đạo để tu, không nói chuyện và chỉ uống nước dừa. Pháp bắt ông, ông viết giấy nói Pháp vi phạm nhân quyền, lời lẽ khúc triết, nên nhà cầm quyền thực dân Pháp phải thả, họ sợ ông hay sợ mang tiếng đàn áp nhân quyền có Trời mà biết.

Lúc đầu, ông làm cái sàn nhỏ trên đọt dừa, rồi ngồi trên đó bất động. Nhiều người tới coi và tin ông, nhà cầm quyền thực dân Pháp lại sợ ông làm loạn, cho lính tới kêu ông xuống không được, bèn đốn cây dừa cho ông rớt xuống. Ông không chết, lại leo lên cây khác mà ngồi. Ông bất bạo động, không giảng đạo gì hết, không chửi rửa câu nào hết. Riết rồi Pháp nó cũng sợ, cứ để mặc kệ ông ngồi trên ngọn dừa không phá rồi ông nữa. Ông viết giấy để giảng đạo, không nói năng gì, nhưng đệ tử đông có số ngàn, họ che chở ông vòng trong vòng ngoài. Đoạn lịch sử này của ông, chính sử của nhà cầm quyền Cộng-Sản hiện nay hoàn toàn che đậy. Người viết, viết theo lời kể của những vị cao niên gặp ở Cồn-Phụng và một vài nơi khác ở Bến-Tre.

Năm 1945, vùng Bến-Tre quân Việt-Cộng làm loạn quá, ông bỏ đi lên núi Cẩm ở An-Giang tu ba năm. Đến khi vua Bảo Đại lập Quốc-Gia Việt-Nam với tướng Nguyễn Văn Xuân làm thủ tướng, ông trở về Cồn-Phụng lập ra chùa Nam-Quốc-Phật để tu hành công khai, nhận đệ tử và truyền đạo của ông, ông gọi là Hoà-Đồng

Tôn-Giáo, nhưng dân gian quen miệng kêu Đạo Dừa. Đạo của ông hoà trộn Công-Giáo và Phật-Giáo Thiên-Tông, thờ cả Chúa lẫn Phật. Tín đồ khi làm lễ thì có làm dấu Thánh-Giá lẫn chấp tay quỳ lạy. Bản thân ông sống như một vị thiền sư, nếu ngày nào ông không làm được việc gì thì ngày đó ông nhịn đói không ăn không uống, theo kiểu "nhất nhật bất tác, nhất nhật bất thực" của thiền sư Bách Trượng Hoài Hải.

Ông có một quãng thời gian dài êm đềm phát triển từ 1948 đến 1975, số tín đồ lên đến hàng trăm ngàn người, riêng những tu sĩ sống tại Cồn-Phụng với ông đã hơn ba ngàn vị, có cả người phương Tây. Ông từng vận động để tranh cử tổng thống thời Đệ-Nhị Cộng-Hòa, nhưng không thành công. Ông không tắm, không để tín đồ phục dịch bất cứ chuyện gì. Kể cả chuyện ăn uống hàng ngày ông cũng tự lo lấy: một nhóm bắt luộc cho bữa trưa và nước dừa tươi uống trừ cơm. Từ một thanh niên cao to, thân hình ông co rút lại (theo nghĩa đen) nhỏ xíu như một đứa trẻ còi xương.

Sau 1975, ông bị nhà cầm quyền bắt về giam ở Cồn-Thơ. Họ không giết ông, nhưng nhốt ông trong cái conex bằng sắt, kín mít không có ánh sáng, gió cũng không lọt vào được. Mọi sự ăn uống vệ sinh đều trong đó. Đệ tử đem đồ ăn với dừa trái tới thăm nuôi, nhưng quản giáo Việt-Cộng không cho ông ăn dừa, mà chỉ phát thức ăn như tù nhân khác.

Ông không ăn bất cứ thứ gì, chỉ đòi uống nước dừa. Ông phản kháng bằng cách dùng cái ca inox đựng nước gõ lanh canh vào cái cửa sắt của conex. Tiếng gõ lanh canh đều đặn, từ tối tới sáng, sáng tới tối, cán bộ Việt-Cộng chửi bới cỡ nào, ông cứ đáp lại bằng những lời bình dị: "Tui thương chú lắm chú cán bộ ơi!". Biệt giam ông như vậy khá lâu mà chẳng khuất phục nổi tinh thần ông,

cán bộ Việt-Cộng còn dùng nhiều cách để cho ông chịu thua, xit nước vòi rồng cực mạnh cho ông té lăn tròn dưới đất, giam ông trong chuồng chó bện bằng kẽm gai cho phơi nắng phơi mưa, mặc xác ông khi ông tuyệt thực... Nhưng hễ té xuống ông lại lồm cồm bò dậy ngồi xếp bằng, chửi rửa ông ông lại dùng lời yêu thương mà đáp, dai dẳng bền bỉ, không sân hận, không oán than. Lâu ngày chày tháng, ông co rút lại chỉ như bộ xương. Cai ngục không muốn để ông chết trong tù cải tạo, mới đánh tiếng cho đệ tử dùng nhiều tiền bạc chuộc ông ra với danh nghĩa là được cách mạng khoan hồng. Theo lời những người chứng kiến khi đó, ông chỉ còn có 27 ký lô! Vậy mà, ông đã hồi phục một cách thần kỳ trong cái hình hài xương khô đó. Ông lại tiếp tục giảng đạo và tín đồ của ông quay trở lại trong thâm lén, có lúc cả trăm người âm thầm ở xung quanh nhà ông. Cho tới năm 1990, ông được 81 tuổi, những đệ tử của ông không còn sợ sệt gì nữa, quy tụ mỗi lúc một đông. Nhà cầm quyền tới cưỡng chế nhiều lần nhưng không dẹp yên được. Cho đến đỉnh điểm là dịp kỷ niệm 15 năm sau "giải phóng", nhà cầm quyền cho lực lượng bố ráp ông và các tín đồ. Một mặt, cho truyền thông ra rả tuyên truyền những điều rất nhảm nhí về Đạo Dừa của ông. Những đệ tử thân cận nhất của ông đã nghĩ đến việc tự thiêu để phản đối. Đến ngày 12 tháng 5 năm đó, lực lượng hùng hậu tiến hành cưỡng chế chỗ của ông và trong lúc giằng co, ông đã bị xô từ trên lầu xuống đất chấn thương sọ não, qua đời vào ngày hôm sau, rất nhiều đệ tử của ông đã bị bắt nhốt hàng chục năm sau đó. Đạo Dừa mất đi người lãnh đạo tinh thần, giải tán trên bề mặt, nhưng hằng năm vào ngày giỗ Âm-Lịch của ông, hàng ngàn người đủ mọi lứa tuổi đều trở về viếng, tổ chức tưởng niệm và ăn uống.

Ông có một câu nói mà những người ngày xưa chung trại cải tạo với ông ở Cần-Thơ đều nhớ nằm lòng:

- Tui thương mấy chú lắm, mấy chú Việt-Cộng ơi! Mấy chú ngu dại lắm, mấy chú không biết bạo phát thì bạo tàn! Chỉ có non nghĩa là trường tồn!

Thầy Thích Minh Tuệ

Trên con đường thiên lý Bắc-Nam, Việt-Nam; từ vài năm nay, xuất hiện một người có dáng dấp một tu sĩ Phật-Giáo, chân đất, đầu trần mình vận bộ cà-sa vá víu, miệt mài dung rũi. Hình ảnh người này khiến người ta nghĩ đến khoảng 2 ngàn 600 trăm năm trước, một vị thái tử tên Tất-Đạt-Đa, con vua Tịnh-Phạn của một vương quốc bên Ấn-Độ, bỏ cung son, điện ngọc, vợ đẹp, con xinh lên đường tìm con đường giác ngộ để giải thoát chúng sinh khỏi bể khổ trần gian. Chân không, đầu trần, Ngài bình thản bước đi giữa nắng nóng cũng như trong sương đêm lạnh giá. Ngài không nơi ở cố định. Khi thì ngồi dưới bóng cây, khi thì nằm nghỉ qua đêm trong một hang đá, tất cả mọi năng lực và ý chí của Ngài đều hướng tới lý tưởng cao cả tìm ra chân lý tối hậu, lý lẽ của sống và chết, ý nghĩa của nhân sinh, của cuộc đời, con đường dẫn tới giải thoát và cõi Niết-Bàn bất tử.

Nhiều năm trước, vị chân tu Thích Minh Tuệ này âm thầm thực hiện khổ tu hạnh đầu-đà đi khát thực, ngày chỉ ăn một bữa, uống nước khi thật khát, không nhận tiền cúng dường, mặc cà-sa may bằng những mảnh vải thiên hạ vớt đi bên đường hay trong thùng rác. Nhưng gần đây, hình ảnh vị sư cô độc trên đường đã lọt vào camera của những youtuber nên trở thành hiện tượng đặc biệt khiến mọi người chú ý đến khi hình ảnh đó lan truyền rộng rãi trên mạng. Rồi, trên đường đi của ông đông đảo những người hiếu kỳ cũng như những phật tử đã đi theo ông làm những nhà sư (?) trong Giáo-Hội Phật-Giáo Việt-Nam (Giáo-Hội Quốc-Doanh) do nhà nước Cộng-Sản thành lập, phản ứng dữ dội.

Sư Minh Tuệ luôn xuất hiện với nụ cười hiền lành và dáng vẻ, cách nói chuyện khiêm nhường. Ông nói, ông không phải là sư, không tu ở bất cứ chùa nào, ông đi bộ để rèn luyện sức khỏe và làm theo lời Phật dạy. “Con là người Việt-Nam đi tập học theo lời Phật dạy, không nhận tiền bạc của ai dưới bất kỳ hình thức nào, họ cho ngày một bữa vào buổi sớm rồi thì con không nhận nữa. Con không phải là sư hay thầy gì cả, không thuộc giáo hội gì, không Nam-Tông hay Bắc-Tông”. Song song với thông cáo của Giáo-Hội Phật-Giáo Quốc-Doanh, báo chí của đảng đăng tin về lý lịch của sư Minh Tuệ như sau: “Người đàn ông này có tên là Lê Anh Tú, sinh năm 1981 tại huyện Kỳ-Anh, tỉnh Hà-Tĩnh. Gia đình ông Lê Anh Tú sinh sống tại huyện Ia-Grai, tỉnh Gia-Lai. Ông Lê Anh Tú sau khi từ bỏ công việc đo đạc địa chính tại tỉnh Phú-Yên đã thực hiện một vài lần đi bộ hành từ Khánh-Hòa ra các tỉnh phía Bắc và ngược lại”. Mặc dù Giáo-Hội Quốc-Doanh và nhà nước Cộng-Sản cố tình đìm ảnh hưởng của nhà sư Thích Minh Tuệ, nhưng trong dân chúng cũng như trên mạng, nhà sư này đã được mọi người kính trọng và nhìn nhận đây là một vị chân tu khác với những “nhà sư” mặt mày phì nộn, xa hoa, lên xe xuống

ngựa, tiếp tay với chính quyền để hưởng thụ những đặc lợi dành cho họ. Bộ mặt của Giáo-Hội Phật-Giáo Quốc-Doanh đã lộ rõ bên cạnh một đệ tử chân truyền của Đức Phật Thích-Ca.

Duy có một điều, như chúa Jesus chịu đóng đinh trên thập giá, sợ rằng nhà sư Thích Minh Tuệ sẽ không yên với nhà cầm quyền Cộng-Sản.

Ngày 3/6/2024. lúc nửa đêm, hàng trăm công an xông vào nơi thầy Thích Minh Đệ và đoàn huynh đệ của ông bắt lên xe, đưa mỗi người một nơi cách đó hàng mấy trăm cây số.

Riêng thầy Thích Minh Tuệ bị họ đưa về Gia-Lai quản thúc. Không biết số phận của ông co khác hơn các vị chân tu kể trên không.

HCA

11/6/2024

TÀI LIỆU THAM KHẢO:

-Youtube Phan Văn Phúc

Tiểu sử linh mục Phanxi ô Trương Bửu Diệp

https://www.youtube.com/embed/fUqY0Y_lQew

-Trang nhà Việt Vùng Vịnh

Ai đã ra lệnh giết Đức Thầy Huỳnh Phú Sổ?

<http://www.vietvungvinh.com/2015/09/ai-ra-lenh-giet-uc-thay-huynh-phu-so.html>

-Wikipedia tiếng Việt

Minh Đăng Quang

https://vi.wikipedia.org/wiki/Minh_Dăng_Quang

-Người Việt Tây-Bắc

Những ngày tù chung với ông Đạo Dừa- **Hoàng Ngọc Giao.**

[*From: Hanh Nguyen; Date: October 19, 2021*]

<https://nvnorthwest.com/2021/11/nhung-ngay-tu-chung-voi-ong-dao-dua/>

-Học-Viện Cảnh-Sát Quốc-Gia

Chuyện Ông Đạo Dừa

<https://www.hocviencsqg-vnch.org/linh-tinh-1-1/chuyen-ong-dao-dua>

-Hội Ái-Hữu Biên-Hòa Texas

THÍCH MINH TUỆ VỊ CHÂN TU LÀM PHẬT-GIÁO QUỐC-
DOANH RUN SỞ-HCA

[fcb473_92253025670144f99c4732d8e107160d.pdf](fcb473_92253025670144f99c4732d8e107160d.pdf)
(bienhoatx.com)